

Inka Mäkelä

YSTÄVYYTTÄ YLI RAJOJEN

Nuorten ystävyysseurakuntamatka

**Opinnäytetyö
CENTRIA-AMMATTIKORKEAKOULU
Yhteisöpedagogi (AMK), kirkon nuorisotyö
Toukokuu 2019**

TIIVISTELMÄ OPINNÄYTETYÖSTÄ

Centria-ammattikorkeakoulu	Aika Toukokuu 2019	Tekijä/tekijät Inka Mäkelä
Koulutusohjelma Yhteisöpedagogi (AMK), kirkon nuorisotyö		
Työn nimi YSTÄVYYTTÄ YLI RAJOJEN nuorten ystävyysseurakuntamatka		
Työn ohjaaja KM Sari Virkkala	Sivumäärä 25+4	
Työelämäohjaaja Nuorisotyönohjaaja Hanna-Maria Sippola, Ikaalisten seurakunta		
<p>Opinnäytetyön tarkoituksena oli suunnitella ja toteuttaa Ikaalisten seurakunnan nuorille ystävyysseurakuntamatka Viroon. Matkan tarkoituksena oli luoda jatkumoa olemassa olevaan lyhytaikaisen lähetystyön projektiin. Se on ollut käynnissä vuodesta 2009. Opinnäytetyön hankkeistajana toimi Ikaalisten seurakunta. Matka toteutettiin heinä-elokuussa 2017.</p> <p>Matkasta saatu palaute oli positiivista. Palaute kerättiin suullisesti matkalle osallistuneilta nuorilta. He olivat tyytyväisiä matkan toteutukseen. Nuorten kanssa käytiin kertomassa matkasta yhdessä nuortenillassa. He halusivat innostaa muitakin nuoria mukaan, jos vastaavanlaisia matkoja vielä järjestettäisiin. Opinnäytetyön tavoitteet onnistuivat melko hyvin. Jatkoa lyhytaikaisen lähetystyön projektille saatiin ainakin kesään 2019 asti.</p> <p>Opinnäytetyön teoriaosassa käsiteltiin vapaaehtoistyötä, lähetystyötä ja ystävyysseurakuntatoimintaa. Lisäksi siinä käsiteltiin nuorisotyötä sekä ystävyysseurakuntatoimintaa Ikaalisten seurakunnassa. Opinnäytetyön toteutusosaa käsiteltävässä luvussa kerrottiin nuorten ystävyysseurakuntamatkan suunnittelusta, toteutuksesta ja arvioinnista.</p>		
Asiasanat lähetystyö, nuorisotyö, seurakunta, vapaaehtoistyö, ystävyysseurakunta		

ABSTRACT

Centria University of Applied Sciences	Date May 2019	Author Inka Mäkelä
Degree programme Bachelor of Humanities, Community Educator		
Name of thesis FRIENDSHIP OVER BORDERS a excursion of youngsters to a twin parish		
Instructor M.Ed Sari Virkkala	Pages 25+4	
Supervisor Youth worker Hanna-Maria Sippola, Ikaalinen parish		
<p>The purpose of this thesis was to plan and organize a excursion for the youth of Ikaalinen parish to a twin parish in Estonia. The purpose of this excursion was create continuance for a short-term missionary work project which has been going on since 2009. This thesis was made in co-operation with Ikaalinen parish. The journey was arranged in August 2017.</p> <p>The feedback on the excursion was positive. The feedback was collected orally from the participating youngsters. They were satisfied with the implementation. I visited together with the youth a youth meeting and told about our excursion. They wanted to encourage other youngsters to participate the next excursions. The goals of the thesis were achieved quite well. The short-term missionary work project got continuation at least until the summer 2019.</p> <p>The theoretical part of the thesis discussed voluntary work, missionary work and twin parish activity. Youth work and twin parish work in Ikaalinen parish were also discussed. The chapter discussing the implementation of the thesis discusses the planning, fulfilling and evaluation of the twin parish excursion for youth.</p>		

<p>Key words missionary work, parish, twin parish work, voluntary work, youth work</p>

**TIIVISTELMÄ
ABSTRACT
KÄSITTEIDEN MÄÄRITTELY
SISÄLLYS**

1 JOHDANTO.....	1
2 KEHITTÄMISTEHTÄVÄT.....	2
3 VAPAAEHTOISTYÖ	3
4 LÄHETYSTYÖ.....	7
5 IKAALISTEN SEURAKUNTA JA YSTÄVYYSSEURAKUNTATOIMINTA.....	12
5.1 Ikaalisten seurakunta ja sen nuorisotyö.....	13
5.2 Ystävyysseurakuntatoiminta Ikaalisten seurakunnassa	14
6 NUORTEN YSTÄVYYSSEURAKUNTAMATKA.....	16
6.1 Matkan suunnittelu	17
6.2 Matkan toteutus.....	17
6.3 Matkan arviointi.....	21
7 POHDINTA.....	23
LÄHTEET	25
LIITTEET	

1 JOHDANTO

Seurakunta on ollut minulle tärkeä osa elämääni jo pienestä asti. Erityisen tärkeäksi se tuli oman rippikoulun jälkeen. Seurakunta on minulle kuin toinen koti ja siellä on mahdollisuus kohdata kaikenikäisiä ihmisiä. Parasta toiminnassa on se, että saa tehdä erilaisia asioita yhdessä toisten ihmisten kanssa. Ei tarvitse olla yksin.

Opinnäytetyöni liittyy niin ikään seurakuntaan ja erityisesti nuoriin. Kotiseurakunnallani, Ikaalisten seurakunnalla, on suunnitteilla nuorten matka ystävyysseurakuntaamme Palamuseen, Viroon kesälle 2017. Minua kysyttiin toiseksi ohjaajaksi tuolle matkalle ja siitä lähti ajatus, että yhdistän myös opinnäytetyöni tähän matkaan. Palamuse on tuttu paikka minulle, olen vierailut siellä jo neljänä kesänä.

Matkan yhtenä tarkoituksena on, että nuoret näkevät millaista seurakuntaelämä on ystävyysseurakunnassamme ja heille tulee konkreettiseksi se, minkälaisen seurakunnan ja ihmisten kanssa yhteistyötä tehdään. Nuorten kanssa tulemme tekemään paikan päällä jonkinlaisia talkootöitä ja ennen kaikkea tavoitteena on kohdata paikallisia ihmisiä. Nuorille on tarkoitus osoittaa, että evankeliumin eteenpäin vieminen ei aina tarvitse sanoja. Usein teot puhuvat enemmän.

Menkää kaikkeen maailmaan ja julistakaa evankeliumia kaikille. Ja jos on tarpeen, käyttäkää sanoja. (Fransiscus Assisilainen.)

2 KEHITTÄMISTEHTÄVÄT

Ikaalisten seurakunnalla on ollut ystävyysseurakunta Virossa jo 1980-luvulta. Ensimmäinen seurakuntamatka Ikaalisista Palamuseen tehtiin vuonna 1989. Yhteistyö on toiminut hyvin puolin ja toisin. Edellinen nuorten matka sinne tehtiin vuonna 2008. Olin silloin itse mukana. Vuodesta 2009 lähtien seurakuntien välillä on toiminut kesänuoriprojekti, joka tarkoittaa sitä, että Ikaalisten seurakunta lähettää kesällä 3-4 täysi-ikäistä nuorta Palamuseen, lyhytaikaiseen lähetystyöhön kolmeksi viikoksi. Nuorten matkan tarkoituksena on esitellä nuorille ystävyysseurakuntatoimintaa sekä tutustuttaa heitä myös kesänuoritoimintaan, jotta yhteistyö seurakuntien välillä voisi jatkua. Nuoret näkevät myös erilaista kulttuuria ja heille tulee konkreettiseksi se, minkälaisen seurakunnan ja ihmisten kanssa yhteistyötä tehdään.

Itse olen saanut olla mukana tässä yhteistyössä ja kesänuoritoiminnassa, ehdottomasti soisin sen jatkuvan myös tulevaisuudessa. On hyvin silmiä avaavaa, kasvattavaa ja opettavaista olla muutama viikko poissa kotoa, vieraassa kulttuurissa. Viron ja Suomen kulttuurit ovat kuitenkin melko lähellä toisiaan, joten varsinaista kulttuurishokkia ei ehdi kokea.

Kehittämistehtävät ovat:

1. Ikaalisten seurakunnan ja Virossa olevan ystävyysseurakunta Palamusen ystävyysseurakuntatoiminnan ja kesänuoritoiminnan kehittäminen.
2. Ikaalisten seurakunnan nuorten matkan suunnittelu ja toteutus ystävyysseurakunta Palamuseen.

3 VAPAAEHTOISTYÖ

Saman asuinpaikkakunnan kirkkoon kuuluvat ihmiset muodostavat seurakunnan. Paikallis-seurakunnalla on monia tehtäviä. Seurakunta pitää jumalanpalveluksia sekä huolehtii evan-gelisluterilaisen kirkon sakramenttien eli kasteen ja ehtoollisen toimittamisesta. Se järjestää myös monia muita kirkollisia toimituksia sekä pitää huolen siitä, että kristillinen kasvatus ja opetus toteutuvat toiminnassa. Seurakunnan on huolehdittava myös siitä, että ihmisillä on mahdollisuus sielunhoitoon. Näiden lisäksi seurakunnan tehtävänä on toteuttaa lähimmäisen auttamista eli diakoniaa ja kertoa kristinuskon sanomaa eteenpäin niille, jotka eivät vielä ole sitä kuulleet. Tätä kutsutaan lähetystyöksi. (Komulainen ym. 2005, 95.)

Kirkkojärjestys on määritellyt ihanteita myös seurakuntalaisille. Seurakuntalaisen tulisi harjoittaa diakoniaa, tukea lähetystyötä sekä edistää seurakunnan tehtävän toteuttamista. Kirkon jäsenenä kristitty täyttää tehtävänsä arkipäiväisessä elämässään, niin kotona, töissä kuin ih-missuhteissaankin. Seurakuntaa voidaan kuvailla vajavaisten ihmisten yhteisöksi. Siksi jokai-sella on mahdollisuus kuulua siihen. Jumala hyväksyy ihmisen lapsekseen armosta, ei ihmisen omien tekojen ja ansioiden vuoksi. Tämä on kristinuskon ydinsanoma. Kaikilla seurakunnilla on oma tapansa toteuttaa diakonia- ja lähetystyötä. Vakituisten työntekijöiden lisäksi seura-kunta tarvitsee vapaaehtoisia työntekijöitä. Ilman vapaaehtoisten työpanosta, seurakunnan työn tulos jäisi monessa asiassa vajavaiseksi. Moni seurakuntalainen, joka on osallistunut seu-rakunnan toimintaan, on kertonut kokeneensa auttamisen iloa, kun on saanut antaa omaa ai-kaansa toisten hyväksi. (Komulainen ym. 2005, 95.)

Vaikka seurakunnassa on koulutettuja, omiin tehtäviinsä palkattuja työntekijöitä, seurakunta-elämä kuihtuisi, ellei siellä olisi heidän lisäksi myös suurta seurakuntalaisten joukkoa kan-tamassa vastuuta tilaisuuksien onnistumisesta. Palvelutehtäviä on tarjolla monenlaisia. Yksi seurakuntalaisen tärkeistä tehtävistä on työntekijöiden tukeminen. Pappi, joka toimii jumalan-palveluksessa liturgina, vastaa kokonaisuudessaan jumalanpalveluksen suunnittelusta. Hän

voi kutsua seurakuntalaisia avukseen toteuttamaan jumalanpalvelusta. Jumalanpalveluksessa palvelutehtäviä voivat olla esimerkiksi tekstinluku, esirukouksessa avustaminen tai kolehdin kantaminen. (Komulainen ym. 2005, 110.) Joku voi myös olla kirkon ovella toivottamassa tervetulleeksi jumalanpalvelukseen tulijoita. Yhteistyö ja seurakuntalaisten vastuun lisääminen ovat olleet jumalanpalvelusuudistuksen tavoitteita. Seurakuntalaisten osallistaminen erilaisiin tehtäviin korostaa sitä ajatusta, että seurakuntaa ei muodosta vain sen viranhaltijat vaan seurakunta on yhtä kuin kaikki sen jäsenet. (Komulainen ym. 2005, 111.) Vapaaehtoistoimintaa voivat olla myös erilaiset pienpiirit Raamatun tai keskustelun äärellä.

Ihmisillä on monenlaisia taitoja ja lahjoja, niin myös seurakuntalaisilla. Nämä taidot ja lahjat piristävät seurakunnan elämää sekä antavat mahdollisuuden yhteisiin harrastuksiin. (Komulainen ym. 2005, 113.) Kirkon tai seurakuntakeskuksen sisustuksessa, kastekynttelikössä tai kirkkotekstiileissä saattaa näkyä seurakuntalaisten kädenjäljet. Seurakuntalaisia yhdistää usein erilaiset projektiluontoiset talkootyöt. Tällaisia talkootöitä voivat olla esimerkiksi hengellisten juhlien järjestäminen tai kirkon maalaaminen. Talkoisiin kutsutaan yleensä kirkollisissa ilmoituksissa tai paikallislehdessä. (Komulainen ym. 2005, 114.)

Nuoria kutsutaan jäämään mukaan seurakunnan toimintaan erityisesti rippikoulun jälkeen. Rippileirillä syntyy monesti positiivinen kuva seurakunnan toiminnasta ja se innostaa monet nuoret ilmoittautumaan mukaan esimerkiksi isoskoulutukseen. Isoskoulutus muodostaakin monessa seurakunnassa nuorisotyön selkärangan. Isoskoulutus voi olla joko yksi- tai kaksivuotinen, seurakunnasta riippuen. Se antaa nuorille mahdollisuuden toimia kehonohjaajina tai ryhmänohjaajina eli isosina rippileireillä. Koulutuksen aikana nuoret harjoittelevat elämään omaa uskoaan todeksi sekä soveltamaan rippikoulussa opittuja asioita käytännössä. He oppivat myös vastuun kantamista ja ryhmätyötaitoja. (Komulainen ym. 2005, 35.)

Seurakunta järjestää nuorille kerhonohjaajakoulutusta, koska erilaiset nuorten ja varhaisnuortenkerhot, partio sekä pyhäkoulu tarvitsevat ohjaajia. Pyhäkoulun opettajat saavat Pyhäkou-

lulehden seurakunnan puolesta. Seurakunta antaa kerhoihin tarvittavat materiaalit sekä järjestää vapaaehtoisille yhteisiä tapaamisia. Jos nuorella on kiinnostusta toimia vapaaehtoisena seurakunnan toiminnassa, erilaisista tehtävistä voi kysellä lisää esimerkiksi seurakunnan nuorisotyönohjaajalta. Jos ei ole varma siitä, kuka vastaa mistäkin työmuodosta, kirkkoherranvirastosta voi käydä kysymässä apua. (Komulainen ym. 2005, 108.) Oman kokemukseni mukaan myös seurakuntien nettisivuilta löytyy nykyään hyvin tietoa sekä työntekijöistä että toiminnasta.

Seurakunnan nuorisotyö tarjoaa nuorille monenlaista ohjelmaa. He voivat kokoontua yhteisiin nuorteniltoihin, raamattupiireihin tai erilaisiin kitara- ja lauluryhmiin. Tärkeä nuorisotyön toimintamuoto on avoimien ovien ilta, joka tarjoaa nuorille mahdollisuuden vapaamuotoiseen yhdessä olemiseen sekä pelaamiseen seurakunnan tiloissa. Avoimien ovien iltaan löytää usein tiensä sellaisetkin nuoret, jotka eivät muuten ole aktiivisesti mukana seurakunnan toiminnassa. (Komulainen ym. 2005, 36.)

Nuorisokahviloita sekä nuorille järjestettyä avoimien ovien toimintaa on olemassa monella paikkakunnalla. Tällainen toiminta tarvitsee tilojen lisäksi myös aitoja, keskustelevia aikuisia. Yksi esimerkki tästä on etsivän nuorisotyön muoto, Saapas-toiminta, joka toimii usealla paikkakunnalla. Palveluoperaatio Saappaan työnkuvaan kuuluu auttaa nuoria, joilla on jokin hätä. Suuremmissa kaupungeissa Saapas voi toimia ympärivuotisesti nuorten oleskelu- ja kokoon-tumispaikoilla mutta useimmiten se päivystää suurilla nuorten festivaaleilla. Saapasavustajaksi pääseminen edellyttää täysi-ikäisyyttä sekä muutaman viikonlopun mittaisen kurssin käymistä. Kurssin aikana avustajat saavat tietoa Saappaan toimintatavoista sekä opetusta ensiaputaidoista ja sielunhoidosta. Koulutus antaa myös tietoa erilisista nuoruusiän kriiseistä sekä päihteiden ja huumeiden käytöstä. (Komulainen ym. 2005, 108.)

Merkittävä osa ihmisen uskonelämää on rukous. Sen sanotaan olevan puhetta, sydämen puhetta, Jumalan kanssa. Rukous tuo turvaa elämään, synnyttää kiitollisuutta ja auttaa purkamaan huolia, jotka painavat mieltä. Rukoileminen ja rukouksien opettaminen ovat oleellinen

osa kristillistä kasvatusta. (Komulainen, Peltola, Perälä, Ranta, Ripatti, Särkiö & Tiensuu 2005, 25.) Rukouksia onkin olemassa moniin eri tilanteisiin, esimerkiksi aamu-, ilta- ja ruokarukoukset ovat monille tuttuja. Rukoillessa voi käyttää valmiita rukouksia tai rukoilla omin sanoin. Myös monet laulut tai psalmitekstit toimivat usein rukouksina.

Rukouselämän yksi tärkeimmistä asioista on esirukous. Esirukouksessa muistetaan läheisiä ihmisiä ja heidän elämäänsä koskevia asioita. Rukouksen avulla voi pyytää Jumalalta apua kaikissa elämäntilanteissa. Omalla esimerkillään vanhemmat voivat opettaa lapsille tämän. Kristillisen rukouskasvatuksen kautta pyritään herättämään lapsessa halu ja tarve oman rukouselämän etsimiseen. Rukouselämä on arvokas eväs koko elämän ajan. Pieni lapsi voi ajatella, että Jumala antaa hänelle jonkin kovasti toivomansa asian, jos hän toistaa samaa rukousta monta kertaa. Samalla tavallahan lapsi pyytää asioita myös vanhemmiltaan. Ajan mittaan hän kuitenkin huomaa, etteivät vanhemmat tai Jumala aina täytä kaikkia hänen toiveitaan, vaikka molemmat rakastavatkin häntä. (Komulainen ym. 2005, 26.) Esirukouksen idea onkin se, että siinä pyydetään jotain hyvää myös muille kuin itselle. Mielestäni vapaaehtoistyö voi yksinkertaisimmillaan olla sitä, että rukoilee toisten ihmisten puolesta.

4 LÄHETYSTYÖ

Lähetysteologisessa keskustelussa on viimeisten vuosikymmenien aikana tiedostettu selkeästi, että lähetys perustuu koko Raamattuun, eikä vain joihinkin yksittäisiin raamatunkohtiin (Ahonen 2012, 102). Lähetys kulkee Jumalan ilmoituksen mukana alusta alkaen. Se ilmenee jo siinä hetkessä, kun Jumala ottaa yhteyden ihmiseen ja lähestyy häntä. Jumalan sana on tarkoitettu koko maailmalle, sen kaikille ihmisille, ei vain jollekin yksittäiselle sisäpiirille. (Ahonen 2012, 103.) Keskeinen tavoite lähetystyössä on ollut se, että evankeliumia viedään sinne, missä sitä ei ole vielä kuultu (Ahonen 2012, 104).

Lähetystyö kuuluu kirkon tärkeimpiin tehtäviin ja se perustuu Jeesuksen antamaan kaste- ja lähetyskäskyyn mennä ja tehdä kaikki maailman kansat hänen opetuslapsikseen. Suomen evankelisluterilaisen kirkon lähetystyössä erilaisilla lähetysjärjestöillä on keskeinen rooli. Kirkon virallisia lähetysjärjestöjä on yhteensä seitsemän. Suomen Lähetysseura (SLS) on Suomen vanhin lähetysjärjestö ja se on perustettu jo vuonna 1859. Muita Kirkon lähetystyön keskuksen (KLK) tunnustamia lähetysjärjestöjä ovat: Suomalainen Evankeliumiyhdistys (Sley), Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finland (SLEF), Suomen Pipliaseura (SPS), Evankelisluterilainen Lähetisyhdistys Kylväjä (EKL), Suomen Evankelisluterilainen Kansanlähetys (SEKL) ja Medialähetys Sanansaattajat (Sansa). Lähetysjärjestöt saavat vuosittain työhönsä rahallista tukea seurakuntien talousarviovaroista ja yksittäisten seurakuntalaisten vapaaehtoisista lahjoituksista. Myös valtio tukee lähetysjärjestöjä kehitysyhteistyövaroin, koska lähetysjärjestöt osallistuvat monissa työkohteissaan erilaisiin kehitysprojekteihin ja antavat humanitääristä apua sitä tarvitseville. Kirkon ulkomaanapu on tästä hyvä esimerkki, vaikka se ei kuulukaan kirkon virallisiin lähetysjärjestöihin. Viime vuosien aikana on yritetty tuoda esille ajatusta siitä, että lähetystyö nähtäisiin ennen kaikkea koko kirkon yhteisenä tehtävänä. Monet lähetyskohteiden kirkot haluavatkin olla suoraan yhteydessä Suomen evankelisluterilaisen kirkon, sen hiippakuntien ja seurakuntien kanssa. (Komulainen, Peltola, Perälä, Ranta, Ripatti, Särkiö & Tiensuu 2005, 105.)

Seurakunnilla on omia nimikkolähettejä, jotka tekevät lähetystyötä jonkin lähetysjärjestön kautta joko Suomessa tai Suomen rajojen ulkopuolella. Nimikkolähetit antavat niin sanotusti lähetystyölle kasvot omassa paikallisseurakunnassaan. Heidän ensisijaisena tehtävänä on kertoa kristinuskosta omalla työkentällään niille, jotka siitä eivät ole vielä kuulleet. Lisäksi he voivat toimia myös muissakin kuin seurakunnallisissa tehtävissä, kuten opetustehtävissä tai terveydenhuollossa, oman koulutuksensa mukaisesti. Kun nimikkolähetit lomailevat omassa kotimaassaan, he tekevät seurakuntavierailuja ja käyvät eri tilaisuuksissa kertomassa työstään. Seurakunta tukee omia nimikkolähettejään rahallisesti talousarvioon varatulla summalla, yksittäisten seurakuntalaisten lahjoituksilla sekä erilaisista myyjäisistä tai projekteista saaduilla tuotoilla. Yhteydenpito nimikkolähetteihin hoituu kirjeenvaihdon kautta. Seurakunta voi lähettää kirjeitä esimerkiksi pienpiirien kokoontumisista tai lähetystapahtumista. Myös yksittäiset seurakuntalaiset voivat lähettää läheteille kirjeitä seurakunnan kautta. Vastaavasti nimikkolähetit lähettävät kirjeitä, jotka postitetaan kaikille, jotka kuuluvat lähetin omaan lähetysrenkaaseen. (Komulainen ym. 2005, 106.) Monet lähettikirjeet kulkevat nykyään sähköpostin välityksellä. Joskus lähettikirjeitä voi olla saatavilla myös kirkosta esimerkiksi jumalanpalveluksen yhteydessä tai kirkkoherran virastosta.

Seurakunnissa kokoontuu lähetyspiirejä, jotka tukevat erilaisten arpajaisten ja myyjäisten tuotoilla nimikkolähettien työtä sekä pitävät yhteyttä heihin. Lähetyspiirit voivat kokoontua seurakunnan tiloissa tai ihmisten omilla kodeissa. Lähetystyössä voidaan järjestää myyjäisten lisäksi monenlaisia muita tapahtumia. Niistä esimerkkejä ovat muun muassa kouluvierailut, lähetysnäyttelyt ja erilaiset lähetyskojut. Kuka tahansa voi lahjoittaa myyjäisiin omatekemiään käsitöitä tai leivonnaisia. Myyjäisistä voi myös ostaa sellaisia tuotteita, joita ei välttämättä saa lähikaupasta. (Komulainen ym. 2005, 107.)

Lähetystyön tiedotuksesta ja varainhankinnasta seurakunnissa vastaa yleensä lähetystyön johtokunta. Johtokunta on kirkkoneuvoston valitsema apukäsi kirkkoneuvostolle. Lähetystyön johtokunta pitää esillä lähetyksen asiaa organisoimalla yhteisiä lähetystyön tempauksia, kerää varoja esimerkiksi kirkkokonsertteja, lähetyslounaita tai erilaisia talkoita järjestämällä sekä tu-

kee lähetyspiirien toimintaa. Tunnetuin vuosittainen lähetystapahtuma on kauneimmat joululaulut. Tilaisuuksista saatu tuotto suunnataan Suomen Lähetysseuran työn tukemiseksi. Kauneimpien joululaulujen lauluvihkojen tekemisestä vastaa niin ikään Suomen Lähetysseura. Useimmissa seurakunnissa on olemassa lähetyssihteeri, jonka tehtävänä on organisoida lähetystyöhön liittyviä asioita. Lähetyssihteeri voi olla päätoiminen tai osa-aikainen seurakunnallisen koulutuksen saanut henkilö. Hän voi olla myös palkkiotoiminen tai vapaaehtoinen. Vapaaehtoisen lähetyssihteerin koulutuksesta vastaa Kirkon lähetystyön keskus yhdessä hiippakunnan lähetystoimiston kanssa ja se järjestetään hiippakunnallisena koulutuksena. Koulutuksen avulla on tarkoitus antaa lähetyssihteerille lähetystehtävän perusteista ja nykyisistä toimintamalleista tarvittavat tiedot. (Komulainen ym. 2005, 107-108.) Koulutuksen on tarkoitus antaa myös yhteistyövalmiuksia seurakunnan toimintaan. Lähetystyön esillä pitäminen on tärkeää paitsi taloudellisen kannatuksen saamisen vuoksi, myös siksi, että löytyisi sellaisia henkilöitä, jotka haluaisivat lähteä lähetystyöhön. Lähetystietouden lisääntyminenäkään ei ole koskaan haitaksi. (Komulainen ym. 2005, 108.)

Lähetystyöhön voi osallistua myös rukoilemalla lähetystyöntekijöiden ja heidän perheidensä puolesta. Esirukous onkin koettu tärkeäksi ja helpoksi mahdollisuudeksi osallistua lähetystyöhön. Jumalanpalveluksissa ja messuissa rukoillaan säännöllisesti nimikkokohteiden ja nimikkolähettien puolesta seurakunnan yhteisessä esirukouksessa. (Komulainen ym. 2005, 106.) Voidaan puhua sekä ulkomaisesta että kotimaisesta lähetystyöstä. Lähetystyötä ei välttämättä tarvitse lähteä tekemään kovin kauas. Lähetystyön tekeminen alkaa joskus jo kotiovelta. (Aho-nen 2012, 115.) Jokainen voi siis osallistua lähetystyöhön yksin tai yhdessä muiden seurakuntalaisten kanssa.

Maailmassa on monia eri kulttuureita ja niillä on erilaiset toiminta- ja suhtautumistavat eri asioihin. Kristillisyys ja uskon asiat ovat sellaisia asioita, joihin voi olla hyvinkin erilainen suhtautumistapa maasta ja kulttuurista riippuen. Usein ihmiset ovat hyvin varautuneita kohtaamaan vieraan kulttuurin tai sieltä tulevia ihmisiä. Vieraasta kulttuurista tulevia ihmisiä ei kuitenkaan kannata vältellä sen vuoksi, että tuntee itsensä epävarmaksi kulttuuritietämättömyytensä takia. Kohtaaminen ja vuorovaikutus toisen ihmisen kanssa ovat tässä asiassa parhaita

opettajia. Kohtaamisiin on hyvä suhtautua herkällä korvalla. Virheitä ja väärinymmärryksiä tulee luultavasti joka tapauksessa, vaikka niitä kuinka yrittäisi välttää. Vilpittömyys ja anteeksipyyttäminen ovat avainasioita näissä kohtaamisissa. (Helin, Hiilamo & Jokela 2010, 107.)

Seurakunnan työntekijä on aina kristillisen kirkon edustaja. Se on suuri voimavara, kun työskennellään muista uskonnoista tulevien ihmisten kanssa. Suomessa uskonnon on ajateltu olevan yksityisasiä. Monille sellaisille kristityille, jotka ovat kotoisin yhteisöllisestä kulttuurista, uskonto on yksi tärkeimmistä asioista elämässä. Se on osa heidän arkipäiväänsä eivätkä he yritä peitellä tai arkaile näyttää sitä. Siitä saa myös puhua avoimesti toisten kanssa. Muualta tulleiden, mahdollisesti myös toisin uskovien, maahanmuuttajien on helppo löytää yhteys ihmisiin uskonnon kautta, sillä seurakunnan työntekijät edustavat heille uskonyhteisöä. Monet maahanmuuttajat eivät meinaa ymmärtää sitä, ettei uskonto ole niin olennainen osa kaikkien suomalaisten arkea. Vieraasta uskonnosta tulevan ihmisen kanssa kohtaamisessa on tärkeää kunnioittaa sekä ihmistä että hänen tapansa uskoa. Monissa uskonnoissa on lopulta paljon yhtäläisyyksiä, jos vain rohkenemme hyödyntää niitä. (Helin ym. 2010, 107.) Lähetys kuuluu merkittävänä osana kristityn elämään, se on jokaisen kristityn asia. Kristinusko onkin levinnyt nopeasti ihmisten kohtaamisten kautta. Kun joku uskaltautuu kertomaan avoimesti omasta vakaumuksestaan toiselle, se rohkaisee myös muita toimimaan samoin. (Ahonen 2012, 112.)

Vastuunkantaminen kaukaisesta lähimmäisestä kuuluu diakonian perustehtäviin. Diakonia ja lähetys ovat perinteisesti olleet eri työmuotoja seurakunnissa. Niillä on ollut omat työkuvaansa ja niiden välille on joskus päässyt rakentumaan myös näkymättömiä raja-aitoja. Monet lähetysjärjestöt tekevät omilla työkentillään lähetystyön lisäksi myös käytännön diakoniaa. Käytännöt ja tulkinnat ovat lähentyneet toisiaan molemmilla työaloilla viime vuosikymmenten aikana ja raja-aidat ovat menettäneet merkityksensä. (Helin ym. 2010, 153-154.)

”Lähetys kontekstissa” on Luterilaisen maailmanliiton asiakirja vuodelta 2004. Siinä tarkastellaan lähetystyötä kontekstin näkökulmasta. Tässä kontekstissa käydään vuoropuhelua teologisen tulkinnan ja käytännön kanssa. Lähetystyön sanomaa voidaan viedä eteenpäin vain niillä lähestymistavoilla ja sillä kielellä, jotka ovat ominaisia ihmisen omille asiayhteyksille.

Lähetyksen ajatellaankin olevan nimenomaan rinnalla kulkemista. Asiakirjassa rakennetaan ymmärrystä Jumalan lähetyksestä kolmen käsitteen avulla: muutos, sovinto ja voimaantuminen. Tässä kontekstissa lähetys ei ole vain ihmisen pelastusta koskeva asia. Se on myös tässä ajassa tapahtuvaa yksilöllistä, yhteisöllistä ja yhteiskunnallista muutosta ja sovintoa. Tästä näkökulmasta diakonia kuuluu olennaisesti lähetystyöhön. (Helin ym. 2010, 154.)

Kirkon viralliset lähetysjärjestöt ja Kirkon Ulkomaanapu ovat tahoja, jotka harjoittavat kansainvälistä diakoniaa. Sitä voivat kuitenkin harjoittaa myös monet muut kristilliset järjestöt tai jopa yksityishenkilöt. Lähetysjärjestöt pitävät huolta erityisesti kristillisen sanoman eteenpäin viemisestä kun taas Kirkon Ulkomaanapu keskittyy enemmän katastrofiapuun, kuten ruokaturvaan, vesihuoltoon ja toimeentulomahdollisuuksien edistämiseen. (Helin ym. 2010, 154.)

Vastuu kaukaisesta lähimmäisestä konkretisoituu paikallisseurakunnan tasolla erityisesti joka vuosi järjestettävässä Yhteisvastuu-keräyksessä. Yhteisvastuu on kirkon suurkeräys, joka on jo useamman vuosikymmenen ajan auttanut hädänalaisia ihmisiä Suomessa ja ulkomailla, syntyperään, uskontoon tai poliittiseen vakaumukseen katsomatta. (Helin ym. 2010, 155.)

5 IKAALISTEN SEURAKUNTA JA YSTÄVYYSSEURAKUNTATOIMINTA

Useimmilla seurakunnilla on ystävyysseurakunta Suomen rajojen ulkopuolella. Yleisimmät ystävyysseurakunnat löytyvät Viron, Inkerin tai Unkarin seurakunnista. Ystävyysseurakuntatoiminta on seurakuntien välistä toimintaa, jonka tavoitteena on luoda ystävyyssuhteita seurakuntalaisten välille esimerkiksi erilaisten vierailujen myötä. Vierailujen avulla tutustutaan ihmisten lisäksi myös vieraaseen kulttuuriin ja nähdään millaista elämä on oman kotipaikkakunnan ulkopuolella. Jotkut ovat saaneet myös hyviä kirjeenvaihtoystäviä ystävyysseurakunnan ihmisistä. Joissain suomalaisissa seurakunnissa on erilaisia hankkeita, joiden avulla viedään käytännön apua ystävyysseurakunnan tarpeisiin. Erilaiset talkoo- ja materiaaliavustukset esimerkiksi kirkon korjaamiseen tai vanhainkodin ehostamiseen ovat hyviä esimerkkejä tästä. (Komulainen, Peltola, Perälä, Ranta, Ripatti, Särkiö & Tiensuu 2005, 110.)

Se, mikä tai mitkä työmuodot ovat yhteydessä ystävyysseurakuntiin, riippuu seurakunnasta. Monissa seurakunnissa lähetystyön organisointi on lähetys sihteerin vastuulla (Komulainen ym. 2005, 107). Jos seurakunnassa on lähetys sihteeri, hän hoitaa yhteydenpidon ystävyysseurakuntiin. Toinen esimerkki yhteydenpidosta löytyy seurakunnan musiikkitoiminnasta. Jokaisessa seurakunnassa on jonkinlainen kuoro, vähintäänkin kirkko- tai kamarikuoro. Myös nuorisoi- tai lapsikuoro sekä erilaiset lauluryhmät ovat yleisiä. Musiikki onkin olennainen osa seurakunnan jumalanpalveluselämää. Kuorot esiintyvät erilaisissa seurakunnan tilaisuuksissa sekä jumalanpalveluksissa. Niillä on mahdollisuus tehdä myös opinto- ja virkistysmatkoja esimerkiksi ystävyysseurakuntiin. Musiikki on yksi mahdollinen tapa viedä kristinuskoa eteenpäin. (Komulainen ym. 2005, 109.)

5.1 Ikaalisten seurakunta ja sen nuorisotyö

Ikaalisten seurakunta on noin 5 490 jäsenen pienehkö seurakunta. Se kuuluu Tampereen hiippakuntaan ja on osa Hämeenkyrön rovastikuntaa. Työntekijöitä Ikaalisten seurakunnassa on 19. Heidän lisäksi seurakunnassa toimii joukko kausityöntekijöitä sekä monia vapaaehtoisia eri tehtävissä. Ikaalisten seurakunta on toiminnaltaan aktiivinen seurakunta, josta löytyy tilaisuuksia ja tekemistä kaiken ikäisille. Säännöllistä toimintaa löytyy laidasta laitaan. Myös erilaisia ryhmiä ja kerhoja kokoontuu joka viikko seurakunnan tiloissa tai ihmisten kodeissa. (Ikaalisten seurakunta, 2019d.) Seurakunnalla on kaksi kirkkoa: vuonna 1801 valmistunut Fredrika Sofian kirkko keskustassa sekä vuonna 1934 alun perin rukoushuoneeksi rakennettu kirkko Luhalahdessa, Kyrösjärven toisella puolella (Ikaalisten seurakunta, 2019a). Jumalanpalveluksia pidetään joka sunnuntai keskustan kirkossa ja noin kerran kuussa Luhalahden kirkossa.

Pyhäparkki on Ikaalisten seurakunnan yhteisöllinen iltapäivämessu, joka on toteutettu nuorekkaammalla otteella ja suunnattu kaiken ikäisille ikaalislaisille sekä lähiseudun asukkaille. Pyhäparkki-messuja on pidetty jo kuuden vuoden ajan. Tänä aikana messuyhteisö on kasvanut ja uusia ihmisiä on saatu mukaan messun toteuttamiseen koko ajan lisää. Tällä hetkellä messu tuo ihmisiä yhteen noin kerran kuussa. Messussa musiikista vastaa bändi. Lapsille on oma parkki eli niin sanottu pyhäkoulu ja lopuksi nautitaan yhdessä kahvit sekä leivonnaisia.

Ikaalisten seurakunnassa on aktiivista nuorten toimintaa ympäri vuoden. Nuorilla on omat kokoontumistilat vanhassa pappilassa eli Olokololla. Nuorten ohjelma suunnitellaan kerralla koko kevääksi ja syksyksi. Toimintaan kuuluu nuortenillat, isoskoulutus, muutama nuorten leiri vuodessa sekä retkiä ja konsertteja. Nuortenillat pidetään perjantaisin klo 19-23. Ne sisältävät muun muassa yhdessäoloa, opetusta, pelailua, iltapalaa, rukousta ja hartauden. (Ikaalisten seurakunta, 2019e.) Nuorteniltojen vastuuvuorot jakaantuvat tällä hetkellä kolmen työntekijän välillä. Päävastuu on nuorisotyönohjaajalla. Ikaalisten seurakunnassa on käytössä yksi-vuotinen isoskoulutus, mutta ensimmäisen vuoden isosille järjestetään myös niin sanottu isoskoulutuksen jatkokurssi, joka on suoritettavaa käydä. Kurssin voi toki käydä uudestaan myös

vanhemmat isokset. Keväisin ja syksyisin on ollut tavoitteena pitää yksi viikonlopun mittainen nuortenleiri. Lisäksi seurakunta järjestää isoskoulutusleirejä. Leirit pidetään seurakunnan omassa leirikeskuksessa, Koivikossa. Ikaalisissa on ollut tapana järjestää rippikoulukonsertti syksyisin sekä mahdollisesti joku muu konsertti keväällä. Retki Maata Näkyvissä –festareille Turkuun on ollut suosittu retki syksyisin. Ikaalisissa toimii myös nuorten vastuuryhmä, joka koostuu noin kymmenestä, 15-18 –vuotiaasta, nuoresta, jotka haluavat olla mukana suunnittelemassa ja toteuttamassa nuorten toimintaa yhdessä nuorisotyönohjaajan kanssa (Ikaalisten seurakunta, 2019e).

Ikaalisten seurakunnassa on toiminut lähetyksen kirpputori jo yli 30 vuotta. Sen toimintaa pyörittävät itsenäisesti suuri joukko vapaaehtoisia. Kirpputorilta saatu tuotto käytetään nimikkokohteiden, nimikkolähettien ja ystävyysseurakuntien hyväksi. Ystävyysseurakuntiin lähetetään rahan lisäksi myös esimerkiksi vaatteita ja leluja. Vapaaehtoiset kokoavat myös äitiyspakkauksia, joihin tulee muun muassa uusia lastenhoitotarvikkeita ja käytettyjä, hyväkuntoisia vauvanvaatteita. Pakkaukset kuljetaan Palamusen seurakuntaan. Sieltä ne jaetaan tarvitseville perheille kunnan sosiaalitoimen kautta. Lähetyksen kirpputorilta lähtee vaateavustuksia myös Baltian maihin ja Venäjälle. (Ikaalisten seurakunta, 2019b.)

5.2 Ystävyysseurakuntatoiminta Ikaalisten seurakunnassa

Ikaalisten seurakunnassa arvostetaan lähetystyötä. Tämä näkyy muun muassa siten, että seurakunnalla on paljon nimikkolähettejä ja nimikkokohteita sekä aktiivista vapaaehtoistoimintaa. (Ikaalisten seurakunta, 2019.) Ystävyysseurakuntatoiminnalla on pitkät perinteet Ikaalisten seurakunnassa. Yhteydenpito ystävyysseurakuntien välillä on ollut aktiivista jo vuodesta 1989. Erilaiset vierailut, talkoot, henkilökohtaiset kohtaamiset ja kesänuoriprojekti ovat toimintoja, joiden kautta seurakuntien välistä ystävyyttä on rakennettu. (Ikaalisten seurakunta,

2019f.) Ikaalisten seurakunnalla on kaksi ystävyysseurakuntaa, Kontupohjan seurakunta Venäjällä ja Palamusen seurakunta Virossa. Palamuse on pieni paikkakunta Jõgevan maakunnassa Etelä-Virossa, noin 40 kilometrin päässä Tarton kaupungista. Ikaalisten seurakunnan ja Palamusen seurakunnan välinen yhteistyö alkoi jo vuonna 1980-luvulla eli ennen Viron itsenäistymistä. Ikaalisten seurakunta tukee Palamusen seurakuntaa taloudellisesti muun muassa kolehtivaroilla ja erilaisilla lahjoituksilla. Myös talousarvioon varataan joka vuosi tietty summa ystävyysseurakuntatoiminnan tukemiseen. Lisäksi käytännönläheisellä toiminnalla on suuri merkitys seurakuntien välisessä yhteistyössä. Käytännössä tämä tarkoittaa erilaisia talkootöitä erilaisilla ja erikokoisilla porukoilla toteutettuna muun muassa joukko vapaaehtoisia miehiä ovat osallistuneet talkootöihin. (Ikaalisten seurakunta, 2019g.)

Vuonna 2009 käynnistyi kesänuoriprojekti, joka tarkoittaa sitä, että Ikaalisten seurakunta lähettää 3-4 täysi-ikäistä nuorta noin kolmen viikon ajaksi Palamuseen auttamaan paikallista seurakuntaa erilaisissa tehtävissä. Kesänuoriprojektin kautta myös nuoret ovat saaneet olla isona apuna Palamusen seurakunnalle. Useampina kesinä sekä nuoret että miesten porukka ovat olleet samaan aikaan talkoilemassa Palamusessa. Talkootöihin on kuulunut muun muassa kirkon lattian hiomista ja maalausta, vanhan pappilan ulkoseinien maalausta, majoitusrakennuksen ikkunoiden pesua ja hautausmaan siistimistä. Nuorten tärkein tehtävä on ollut kerhoa pitäminen paikallisille lapsille. Kerhossa on mm. hypitty hyppynarulla, maalattu kasvomaaleilla ja katuliiduilla, tehty koruja puuhelmistä ja leikitty yksinkertaisia pallopelejä. Leikkien kautta lapsiin on saanut hyvin kontaktia, vaikka yhteistä kieltä ei olekaan ollut. Olemme myös vuosien varrella opettaneet toinen toisillemme suomen ja vironkielisiä sanoja.

Ystävyysseurakuntatoimintaan kuuluvat oleellisena osana myös muut vierailut ja tapaamiset puolin ja toisin. Esimerkiksi vuonna 2014 Ikaalisten seurakunta järjesti Palamuselaisille perheille perheleirin Ikaalisissa. Vastaavasti ikaalislaiset ovat tehneet vierailuja Palamuseen esimerkiksi seurakunnan juhluvuosina. (Ikaalisten seurakunta, 2019g.) Henkilökohtaiset kohtaamiset ja vuorovaikutus on nähty jopa taloudellistakin tukea tärkeämmiksi asioiksi. Ikaalisten seurakunnan yhtenä tavoitteena on saada ystävyysseurakuntiin lisää jäseniä. (Ikaalisten seurakunta, 2019f.)

6 NUORTEN YSTÄVYYSSEURAKUNTAMATKA

Ikaalisten seurakunta järjesti nuorten matkan ystävyysseurakuntaan, Palamuseen, Viroon 28.7.-3.8.2017. Nuorille alettiin puhua matkasta jo hyvissä ajoin syksyllä 2016 ja samalla karotoitettiin mahdollista kiinnostusta matkaa kohtaan. Kevään 2017 aikana varmistui, että matkalle lähtee kuusi nuorta ja kaksi ohjaajaa. Ohjaajina toimivat työelämäohjaajani ja minä. Kevään ja alkukesän aikana tapasimme koko porukalla muutaman kerran. Tapaamisten tarkoituksena oli keskustella matkaan liittyvistä asioista ja nuoret saivat kysellä kysymyksiä liittyen Palamuseen.

Matkan ohjelmaan sisällytetään erilaisia talkootöitä ja paikallisten ihmisten kohtaamista. Esimerkiksi lasten kanssa on helppo mennä potkimaan palloa tai maalaamaan kasvomaaleilla. Mahdollisuuksien mukaan tutustumme myös lähiympäristöön. Myös jumalanpalvelukseen osallistuminen ja raamattupiirit ovat oleellinen osa matkaa. Nuorille on tarkoitus osoittaa, että evankeliumin eteenpäin vieminen ei aina tarvitse sanoja. Usein teot puhuvat enemmän.

Minun vastualueeni matkalla tulee olemaan raamattupiirien pitäminen. Jokaiseen raamattupiiriin on tarkoitus sisällyttää jotain toiminnallista, jonka voimme toteuttaa siellä paikan päällä. Se voi olla esimerkiksi draama, pantomiimi esitys tai jokin askartelu. Saan olla mukana myös ohjelman suunnittelussa ja muussa matkan järjestämisessä. Päävastuu matkan järjestämisestä on työelämäohjaajallani. Matkan aikana pidämme todennäköisesti matkapäiväkirjaa jossain muodossa tai kirjoitamme blogia. Matkan jälkeen on tarkoitus pitää nuorten kanssa ainakin yksi tapaaminen, jossa on mahdollisuus antaa palautetta. Käymme myös nuortenillassa kertomassa matkasta.

6.1 Matkan suunnittelu

Toukokuussa 2017 tapasimme muutaman kerran kaikkien matkalle lähtijöiden kanssa. Kävimme läpi matkan aikataulua, mitä tarvitsee ottaa mukaan ja kaikkea yleistä, mitä on otettava huomioon matkalle lähtiessä. Nuoret saivat myös kysellä Palamusesta. Heitä tietenkin kiinnosti, kuinka iso paikka Palamuse on, millaisia ihmisiä siellä on ja mitä siellä voi tehdä. Heitä kiinnosti myös se, minkä ikäisiä ihmisiä siellä todennäköisimmin tulemme kohtaamaan. Kerroin, että siihen aikaan, kun me olemme siellä, kohtaamme luultavasti aikuisia, vanhuksia ja lapsia. Nuoria siellä ei juurikaan näkyisi, koska he ovat lähteneet kesätöihin jonnekin kauemmaksi. Kerroin, että aikaisempina vuosina olemme olleet pitämässä lapsille kerhoa erään kerrostaloalueen pihapiirissä. Yksinkertaiset pallopelit, hyppynarulla hyppiminen ja katuliiduilla piirtäminen ovat olleet luontevia tapoja kohdata lapsia, koska yhteistä kieltä ei välttämättä niissä tarvita. Nuoret innostuivat tästä kerho ajatuksesta ja annoin heille tehtäväksi miettiä joitain yksinkertaisia leikkejä, joita voisimme lapsille vetää.

Yhdellä tapaamiskerralla lähestyimme matkaa lähetystyön näkökulmasta. Mietimme muun muassa sitä, miksi ylipäätään lähdemme tekemään tätä matkaa. Teimme ajatuskartan Jeesuksesta. Pohdimme sitä, miten Jeesus kohtasi ihmisiä, millaisia ajatuksia hän meissä herättää ja kuka hän on meille.

6.2 Matkan toteutus

Perjantaina 28.7.2017

Lähdimme Ikaalisista klo 05.30 yhdeksän paikkaisella pikkubussilla kohti Helsingin Länsisatamaa. Matka sujui leppoisasti ja mukavasti. Aikaisesta aamusta johtuen matka oli melko hiljainen ja uni taisi viedä voiton aika monella meistä. Satamassa olimme hyvissä ajoin ja odottelimme laivamatkaa hyvillä mielin. Laivamatka kesti kaksi tuntia. Sinä aikana jokainen sai kierrellä laivalla vapaasti, mutta ehtona oli, ettei ketään saa jättää yksin ja sovitusta kokoontumis-

paikasta ja -ajasta pidetään kiinni. Tallinnaan päästyämme alkoi muutaman tunnin ajo Palamuseen. Matkalla pysähdyimme syömään Paiden kylässä. Perillä Palamusessa olimme noin viideltä iltapäivällä. Vastassa meitä oli paikallisen seurakunnan yksi luottamushenkilöistä, joka on ollut mukana kesänuorijutuissa alusta asti. Veimme tavarat huoneisiimme ja asetuimme niin sanotusti taloksi. Näytin tytöille paikkoja majoitusrakennuksessa sekä pihapiirissä. Hetken lepäämisen jälkeen aloimme valmistella kerhomainoksia, joita oli tarkoitus viedä ympäri keskustaa. Samalla suunnittelimme ja valmistelimme sisältöä lapsille pidettäviin kerhoihin. Loppuillasta jäi vielä hyvin aikaa tutustua lähiympäristöön. Tytöt lähtivätkin mielellään kiertelemään pitkin pienen kylän katuja. Edelleenkin sääntönä oli, että ketään ei jätetä yksin. Kylä ja sen ympäristö on kuitenkin sen verran pieni, että sinne ei oikein voi eksyä.

Lauantai 29.7.2017

Aamulla heräilimme rauhassa ja söimme yhdessä aamupalaa. Nuorisotyönohjaajamme piti aamuhartauden. Sen jälkeen lähdimme autollamme retkelle Tartoon. Palamusesta Tartoon on noin tunnin ajomatka. Ensimmäiseksi vierailimme Maarian kirkossa, jonne nuorisotyönohjaajamme oli etukäteen sopinut tapaamisen. Lähetystyöntekijä Joonas Toivonen esitteli meille kirkkoa ja kertoi yleisesti Viron kirkon historiasta sekä tämän hetkisestä tilanteesta. Tämän jälkeen oli ohjelmassa omatoimista kiertelyä ja vapaa-aikaa kaupungilla. Iltapäivällä palasimme takaisin Palamuseen. Paluumme jälkeen meitä pyydettiin pesemään kirkonpenkkejä ja haravoimaan pihaa siistimmän näköiseksi. Syynä tähän oli sunnuntaina kirkossa pidettävä suuri elokuvamusiiikin konsertti (Armastatud filmimuusika), jonne oli tulossa paljon väkeä. Illemmalla pidimme tyttöjen kanssa raamista aiheesta lähimmäinen. Yhdessä pohdimme sitä, kuka on meidän lähimmäisemme ja kenelle me itse olemme lähimmäisiä. Pohdimme myös, miksi toisille ihmisille on helpompi olla ystävällinen kuin toisille.

Sunnuntai 30.7.2017

Palamusen kirkossa pidetään joka sunnuntai jumalanpalvelus tai messu klo 11. Tänä aamuna oli messu ja me osallistuimme siihen. Messun kulku Virossa poikkeaa suomalaisille tutusta kaavasta siten, että täällä seistään messun aikana enemmän. Vuosien kokemus on osoittanut sen, että ei kannata mennä ihan eturiviin istumaan, jos ei ole aivan varma siitä, milloin kuuluu istua ja milloin seistä. Kirkossa ei käy kovin montaa ihmistä, kun kirkkoon kuulumisenkaan ei ole itsestänselvyyttä. Tässä pienessä kylässä messuun osallistuminen on vähäistä. Meidän lisäksi kirkossa oli tänä sunnuntaina noin kymmenen ihmistä. Puolet heistä taisi olla toteuttamassa messua. Messun jälkeen meitä pyydettiin jatkamaan kirkon pihapiirin siistimistä vielä vähän. Autoimme mielellämme. Keräsimme roskaa maasta ja nypimme isoimpia rikkaruohoja pois kivityksen välistä. Tämän jälkeen kävimme yhdessä syömässä viereisessä ja samalla kylän ainoassa ruokapaikassa. Iltapäivällä pidimme ensimmäisen kerhon lapsille läheisen kerrostalo alueen pihapiirissä. Paikalla oli noin kymmenen lasta. Osa oli sellaisia, joita olen itse nähnyt edellisinä vuosina Palamusessa ollessani. Pelasimme polttopalloa, hypimme hypynarulla ja puhaltelimme saippuakuplilla. Illalla saimme osallistua kirkkokonserttiin, ystäväpariskuntamme oli varannut meille liput.

Maanantai 31.7.2017

Aloitimme aamun syömällä yhdessä aamupalaa. Pidimme myös aamuhartauden. Tänään oli ensimmäinen "hard work" päivä eli pääsimme tekemään ohjelmaan suunniteltuja töitä seurakunnan hyväksi. Menimme läheiselle hautausmaalle ja siellä tehtävänäme oli kitkeä rikkaruohoja hautakivien ympäriltä ja siistiä hautausmaalla menevien polkujen ympäristöä. Muutama tunti vierähti nopeasti ja saimme työt tehtyä tämän päivän osalta. Palasimme takaisin majapaikalle ja hetken hengähdettyämme menimme yhdessä syömään. Myöhemmin iltapäivällä menimme jälleen pitämään kerhoa lapsille. Tällä kertaa paikalla oli noin 15 lasta. Pelailimme pallopelejä, piirtelimme katuliiduilla ja keinuimme lasten kanssa. Alkuillasta pidimme

tyttöjen kanssa raamiksien aiheesta Yksi ruumis, monta jäsentä - toisin sanoen puhuimme ihmisten erilaisuudesta ja siitä, että kelpaamme Jumalalle sellaisina kuin olemme. Kirjoitimme ylös paperille hyviä asioita ensin itse itsestämme ja sitten jokainen sai kirjoittaa kaverin paperiin hyviä asioita. Myöhemmin illalla meidät oli kutsuttu saunomaan yhden ystäväpariskuntamme luokse. He ottavat vieraat aina avosylin vastaan ja niin kävi nytkin. Tytöt olivat ihmeissään ja iloisia siitä, miten jotkut voivat olla niin ystävällisiä, vaikka eivät edes tunne kunnolla.

Tiistai 1.8.2017

Aamu alkoi tuttuun tapaan yhteisellä aamupalalla ja aamuhartaudella. Näiden jälkeen suuntasimme hautausmaalle ja jatkoimme samaa työtä kuin eilen. Kun saimme työt siihen kuntoon, että siitä oli hyvä jatkaa huomenna, lähdimme suihkun kautta syömään. Iltapäivällä lähdimme kerhoon. Lasten kanssa kaksi tuntia meni nopeasti. Myöhemmin iltapäivällä lähdimme retkelle Mustveehen, joka on noin 30 kilometrin matkan päässä. Kävimme syömässä jäätelöä rantakahvilassa ja sen jälkeen tytöt halusivat mennä uimaan. Illalla palasimme takaisin majapaikkaamme ja iltaan jäi vielä sopivasti vapaa-aikaa, jonka jokainen sai käyttää haluamallaan tavalla.

Keskiviikko 2.8.2017

Aamupalan ja aamuhartauden jälkeen menimme vielä kerran hautausmaalle. Paikallinen hautausmaan työntekijä oli selvästi iloinen ja kiitollinen siitä, että olemme tällä viikolla olleet hänen apunaan. Hän kiittelikin meitä moneen kertaan. Suihkun ja pienen lepo hetken jälkeen menimme syömään. Sen jälkeen lähdimme käymään Siimustissa, muutaman kymmenen kilometrin päässä. Siellä oli savipaja, josta kävimme ostamassa vähän tuliaisia kotiin. Iltapäivällä olikin viimeinen kerho lapsille. Lapsia taisi olla jo yli 20. Tämä kerho kerta hieman venyi, koska lapset halusivat meidän opettavan heille joitain suomenkielisiä sanoja. Siinä me istuimme yhdessä isossa piirissä ja leikimme rikkinäistä puhelinta, lasten toiveesta. Hauskaa oli. Kerhon

jälkeen meidät oli jälleen kutsuttu ystäväpariskuntamme luo syömään. Illemmalla pidimme vielä yhden raamiksen tyttöjen kanssa aiheesta rukous. Pohdimme rukouksen merkitystä omassa elämässämme ja rukoilimme yhdessä muun muassa palamuselaisten puolesta. Loppuilta menikin siivoillessa ja pakkaillessa, huomiseen kotimatkaan valmistautuessa.

Torstai 3.8.2017

Aamulla aamupalan jälkeen sanoimme heipat Palamuselle ja lähdimme ajamaan kohti Tallinnaa. Tallinnassa meillä oli tapaaminen Viron lähetystyön keskuksessa, jossa Joel Reinaru kertoi meille millaista nuortentoimintaa Virossa on. Tapaamisen jälkeen meillä oli muutama tunti vapaa-aikaa Tallinnan keskustassa ja vanhassa kaupungissa. Sitten kokoontuimme satamaan ja menimme yhdessä laivaan. Jälleen itse kukin sai viettää laivamatkan haluamallaan tavalla, kunhan kukaan ei jäisi yksin ja sovituista kokoontumispaikasta ja -ajasta pidettäisiin kiinni. Kahden tunnin laivamatkan jälkeen oli edessä vielä reilun kolmen tunnin mittainen ajo Ikaaliisiin. Takaisin Ikaalisten torilla olimme vähän yli puolenyön ja niin saimme matkamme onnellisesti päätökseen ja pääsimme turvallisesti perille.

6.3 Matkan arviointi

Aikataulujen osalta matka toteutui melko hyvin. Omien suunnitelmien lisäksi ohjelmaan lisättiin paikanpäällä kaksi iltavierailua paikallisten ystävien luona ja sunnuntai-illan kirkkokonsertti. Joitain talkootyöaikoja lisättiin ja muutettiin. Muutoin ohjelma pysyi aikataulullisesti siinä mitä olimme etukäteen suunnitelleet. Lapset tykkäsivät kovasti pitämistämme kerhoista. Vaikka olimmekin suunnitelleet kerhojen sisältöä etukäteen, muutoksia tuli väkisinkin lasten määrästä ja heidän toiveistaan riippuen. Lapset halusivat oppia suomenkieltä ja se söi osaltaan muuta sisältöä, mutta se ei haitannut. Pääasia, että lapset nauttivat ja me myös.

Lopulta emme pitäneet yhteistä päiväkirjaa tai blogia matkasta. Kenelläkään ei tuntunut olevan suurta kiinnostusta tai innostusta siihen. Väkisinkään sitä oli turha alkaa kirjoittamaan. Kaikki raamikset eivät olleet toiminnallisia. Lopulta mikään niistä ei ollut sellainen, että olimme käyttäneet materiaalia majoitusrakennuksen seinien ulkopuolella. Ainoastaan rukousraamiksessa rukoilimme paikkakunnan ja paikkakuntalaisten puolesta. Kävimme nuortenillassa kertomassa matkasta lokakuussa 2017. Tällä hetkellä suurin osa matkalla olleista nuorista on kiinnostunut kesänuoritoiminnasta. Kesällä 2019 kaksi heistä on lähdössä kesänuoreksi Palamuseen noin kolmeksi viikoksi. Yhteistyö siis jatkuu edelleen.

7 POHDINTA

Idea opinnäytetyön aiheesta alkoi muodostua syksyllä 2016, kun Ikaalisten seurakunnan nuorisotyönohjaaja pohti nuorten matkan järjestämistä ystävyysseurakuntaan Viroon, Palamuseen. Tarkoitus oli saada jatkumoa vuonna 2009 alkaneelle kesänuoriprojektille. Matka oli ajankohtainen kesällä 2017, jotta saataisiin muutama, silloin vielä alaikäinen, nuori kiinnostumaan tästä projektista ja lähtemään lyhytaikaiseen lähetystyöhön sitten, kun he ovat täysi-ikäisiä. Olen käynyt Palamusessa ja ollut mukana tässä projektissa jo monena vuonna, joten siitä heräsi ajatus, voisinko lähteä matkalle toiseksi ohjaajaksi. Olen itse saanut nähdä ja kokea paljon kivoja asioita tämän projektin myötä, joten innostuin ajatuksesta.

Matkan tarkoitus oli tutustuttaa nuoria lähetystyöhön ja osoittaa, ettei lähetystyön tekeminen välttämättä vaadi kovin suuria asioita ja että siinä voi olla mukana kaiken ikäiset. Tarkoitus oli myös, että he saisivat tutustua ystävyysseurakuntaan ja sen ihmisiin sekä nähdä millaisen paikan ja seurakunnan kanssa yhteistyötä tehdään.

Kun olin selvittänyt, onko tästä aiheesta mahdollista tehdä opinnäytetyötä ja varmistui, että matkalle saadaan tarvittava määrä osallistujia, aloimme työelämäohjaajani kanssa suunnitella matkaa tarkemmin. Lähinnä pohdimme sitä, mikä voisi olla minun osuuteni matkan suunnittelussa ja toteuttamisessa. Omiksi vastuualueikseni valikoitui raamisten sekä muutamien aamu- ja iltahartauksien suunnittelu. Sovimme, että pidän myös matkaan lähtijöiden kanssa muutaman ennakkotapaamisen ennen matkaa. Vaikka en itse ollutkaan päävastuussa matkan suunnittelusta, huomasin, että siinä oli paljon pieniä yksityiskohtia, jotka on otettava huomioon suunnitelmia tehdessä.

Opinnäytetyössäni oli kaksi kehittämistehtävää. Ensimmäinen tehtävä oli kehittää kesänuoritoimintaa ystävyysseurakuntien välillä. Toinen tehtävä oli osallistua nuortenystävyyseurakuntamatkan suunnitteluun ja toteutukseen. Ensimmäinen kehittämistehtävä onnistui siinä

mieleissä hyvin, että matkalla olleista nuorista moni kertoi olevansa kiinnostunut jossain vaiheessa lähtemään kesänuoreksi. Kesällä 2019 kaksi heistä on lähdössä kesänuoreksi. Varsinaista kehitystä toimintaan ei kuitenkaan saatu aikaan. Toinen kehittämistehtävä onnistui, sillä sain olla mukana matkan suunnittelussa ja toteutuksessa.

Nuorten ystävyysseurakuntamatka järjestettiin 28.7.-3.8.2017. Nuorten kanssa oli turvallista lähteä matkaan, kun paikka oli ennestään tuttu sekä työelämäohjaajalleni että minulle. Tiesimme suurin piirtein mitä voimme Palamuseen tehdä. Ohjelmaan oli luontevaa lisätä kaksi lähetystyöaiheista vierailua Tartossa ja Tallinnassa, koska meillä oli auto käytössä ja matkan teemana oli lähetystyö. Matkan aikana oivalsin sen, että riippuu ajankohdasta ja porukasta, millaista ohjelmaa Palamuseen kannattaa kehittää. Tällä kertaa koossa oli sellainen porukka, joka tykkäsi olla esimerkiksi lasten kanssa. Myös ajankohta oli sellainen, että siellä ei juurikaan nuoria näkynyt. Jos olisimme olleet liikkeellä alkukesästä, paikalliset nuoret eivät olisi vielä lähteneet kesätöihinsä ja todennäköisesti olisimme kohdanneet enemmän heitä ja ohjelmaa olisi suunniteltu sen mukaan.

Haasteena tässä opinnäytetyössä oli lähdekirjallisuuden vähäinen saatavuus. Ystävyysseurakuntatyöstä tai vapaaehtoistyöstä ei tässä työssä käyttämieni lähteiden lisäksi juurikaan muita lähteitä löytynyt. Tästä syystä kirjallisten lähteiden käyttö jäi melko suppeaksi. Parannettavaa tässä työssä olisi se, että raamiksista olisi voinut tehdä enemmän toiminnallisia. Aamu- ja iltahartauksissa käytin pääasiassa Max Lucadon kirjaa Armon kantamana. Ne olisi voinut tehdä myös itse, valmiin tekstin käyttämisen sijasta. Yhteistyötä työelämäohjaajan kanssa olisi voinut olla enemmän. Työssäni oli ehkä liian laajat kehittämistehtävät, niiden onnistumista tällaisenaan on hieman vaikea arvioida. Työn arvioinnin kannalta parempi kehittämistehtävä olisi ollut saada nuoret innostumaan kesänuoritoiminnasta.

LÄHTEET

Ahonen, A.A. 2012. Maailmanlähetys tienhaarassa. Helsinki: Suomen Lähetysseura ry.

Ikaalisten seurakunta. 2019a. Saatavissa: <https://www.ikaalistenseurakunta.fi/kirkot-ja-tilat>. Viitattu 10.5.2019.

Ikaalisten seurakunta. 2019b. Saatavissa: <https://www.ikaalistenseurakunta.fi/osallistu/lahe-tystyo/kirpputori>. Viitattu: 10.5.2019.

Ikaalisten seurakunta. 2019c. Saatavissa: <https://www.ikaalistenseurakunta.fi/osallistu/lahe-tystyo/nimikkolahetit>. Viitattu: 10.5.2019.

Ikaalisten seurakunta. 2019d. Saatavissa: <https://www.ikaalistenseurakunta.fi/tule-mukaan>. Viitattu: 10.5.2019.

Ikaalisten seurakunta. 2019e. Saatavissa: <https://www.ikaalistenseurakunta.fi/tule-mu-kaan/nuorille>. Viitattu: 10.5.2019.

Ikaalisten seurakunta. 2019f. Saatavissa: <https://www.ikaalistenseurakunta.fi/osallistu/ys-tavyysseurakunnat>. Viitattu: 10.5.2019.

Ikaalisten seurakunta. 2019g. Saatavissa: <http://www.ikaalistenseurakunta.fi/osallistu/ys-tavyysseurakunnat/palamuse>. Viitattu: 10.5.2019.

Komulainen, T., Peltola, L., Perälä, M., Ranta, I., Ripatti, J., Särkiö, R., & Tiensuu, K. 2005. Seurakuntalaisen käsikirja. Helsinki: Edita Prima Oy.

Helin, M., Hiilamo, H. & Jokela, U. 2010. Diakoniatyö: asiakkaan palveluksessa. Helsinki: Edita Publishing Oy.

NUORTEN RETKI PALAMUSEEN 28.7. - 3.8.2017

Köstri Söögituba	MA-LA klo 11-17	SU kiinni	
A&O Kauplus	MA-PE klo 8-20	LA klo 10-20	SU klo 10-18

pe 28.7.

klo 05.30 lähtö torilta ja ajomatka Helsinkiin alkaa (mahd. pysähdys Linnatuulella)

klo 09.15 Länsiterminaali 2:ssa (Tyynenmerenkatu 14) / Tallink Silja
aamun Sana (Inka)

klo 10.30 – 12.30 laivamatka Tallinnaan (omatoiminen ruokailu laivalla)
ajomatka Palamuselle → poiketaan Rakveressa tai Paidessa ja Jögevalla

klo viim 17.00 perillä Palamusella, asettuminen taloksi ja vapaa-aikaa

klo 19.00 kerhojen suunnittelua, kerhomainosten tekeminen ja levittäminen (Inka)

klo 21.30 iltapala ja iltahartaus yhdessä (Hanna)

LA 29.7.

klo 08.30 herätys, aamupala ja aamun Sana (Hanna)

klo 09.30 lähtö Tarttoon

klo 10.30 tapaaminen (Joonas Toivonen) ja esittely → kiertoajelu

klo 12.30 kartat kaikille, omatoiminen syöminen + nähtävyyksien katseleminen etc.

klo 15.30 yhdessä autolla Lõunakeskukseen (Ringtee 75, Tartto) → shoppailua

klo 17.30 lähtö Palamuselle päin

klo 19.30 raamis (Inka)

klo 21.30 iltapala ja iltahartaus yhdessä (Inka)

SU 30.7.

klo 09.30 herätys ja aamupala (Inka)

klo 11.00 osallistuminen jumalanpalvelukseen Palamusen kirkossa

klo 13.00 kaupasta ruokatavaraa?? Kaikki ruokapaikat kiinni! -> vapaa-aikaa

klo 15.00 eka lastenkerho alkaa

klo 17.00 lastenkerho loppuu → vapaa-aikaa (uimaan?)

klo 21.30 iltapala ja iltahartaus yhdessä (Hanna)

MA 31.7.

klo 08.30 herätys, aamupala ja aamun Sana (Hanna)
klo 10.00 hard work
klo 13.00 omatoimiruokailu Köstri Söögitalossa
vapaa-aikaa (uimaan?)
klo 15.00 lastenkerho alkaa
klo 17.00 lastenkerho loppuu ja vapaa-aika alkaa
klo 19.30 raamis (Inka)
klo 21.30 iltapala ja iltahartaus yhdessä (Inka)

TI 1.8.

klo 08.30 herätys, aamupala ja aamun Sana (Inka)
klo 10.00 hard work
klo 13.00 omatoimiruokailu Köstri Söögitalossa -> vapaa-aikaa
klo 15.00 lastenkerho alkaa
klo 17.00 lastenkerho loppuu
klo 17.15 retki Mustveehen (uimarannalle ym.)
iltapala ja iltahartaus reissussa (Hanna)

KE 2.8.

klo 08.30 herätys, aamupala ja aamun Sana (Hanna)
klo 10.00 hard work
klo 12.30 omatoimiruokailu Köstri Söögitalossa
klo 13.15 retki Siimusti Keraamika & Savikoda
klo 15.00 lastenkerho alkaa
klo 17.00 lastenkerho loppuu -> vapaa-aikaa
klo 19.30 raamis (Inka)
pakkaamisesta ja siivousta
klo 21.30 iltapala ja iltahartaus yhdessä (Inka)

TO 3.8.

klo 08.30	herätys ja aamupala
klo 09.30	lähtö Tallinnaa → autossa aamun Sana (Inka)
klo 12.30	VIERAILU: Joel Reinaru ja Viron lähetystyönkeskus (Tehnika 115, Tallinn)
klo 14.00	autoparkkiin ja kartat kaikille infopisteestä → omatoiminen tutustuminen vanhaan kaupunkiin ja syöminen
klo 17.30	Inka tapaa nuoret paikassa X ja tulevat yhdessä satamaan (D-terminaali)
klo 18.15	kaikki autossa ja ajetaan lähtöselvitykseen
klo 19.30 - 21.30	laiva ui kohti Helsinkiä
noin klo 01.00	takaisin Ikaalisten torilla

Lähimmäinen

Luuk.10:25-37 (Laupias Samarialainen)

Luuk.6:27-36 (Rakastakaa vihamiehiänne)

Matt.22:36-40 (Rakkauden kaksoiskäsky)

Luuk.10:25-37

- Luetaan yhdessä

Mitä ajattelet kahdesta ensimmäisestä ohikulkijasta, jotka eivät välittäneet kuolemaan jätetystä miehestä? Miksi he eivät pysähtyneet auttamaan?

Ketkä ovat sinun lähimmäisiäsi? Kenelle sinä olet lähimmäinen?

Lain kuningaskäsky Jaakoin kirjeen mukaan (Jaak.2:8) on juurikin tuo Luuk.10:27 eli rakkauden kaksoiskäsky.

Mikä meidän tehtävämme siis on, mikä tekee meistä kristityn? Teoriassa vastaus on helppo: uskoa Jumalaa, palvella Häntä ja lähimmäisiämme. Käytäntö voikin olla toinen. Maailmalla ja lähipiirissä tapahtuu ikäviä asioita, syytämme toisiamme ja Jumalaa. Välillä elämä tuntuu hankalalta. Lähimmäinen on lähimmäinen vain, jos hän täyttää tietyt ehdot ja sopii tiettyyn muottiin. Erilaisuus herättää epäluuloja.

Mutta eivätpä opetuslapsetkaan täydellisiä olleet. Joukossa oli epäilijää, kieltäjää, kavaltajaa jne. Silti Jeesus kutsui juuri heidät opetuslastensa joukkoon, opetti heitä ja antoi heille tehtävän mennä kertomaan evankeliumia eteenpäin. Tänä päivänä me jatkamme sitä tehtävää. Olemme Kristuksen käsinä ja jalkoina tässä maailmassa. Emme ole täydellisiä, mutta juuri siksi Jumalalle kelpaavia. Tämä meidän tulisi muistaa.

Mitä tarkoittaa rakastaa lähimmäistään niin kuin itseään?

- **Matt.7:12** / Luuk.6:31
- Kultainen sääntö: Kaikki, minkä tahdotte ihmisten tekevän teille, tehkää te heille.

Kenelle on helppo tehdä hyvää? Miksi?

(Kenelle olet ollut töykeä? Miksi juuri hänelle?)

Luuk.6:27-36

- Luetaan yhdessä
- Jeesus opettaa, että meidän tulisi rakastaa kaikkia lähimmäisiämme, katsomatta siihen, miten he ovat meitä kohtaan käyttäytyneet.
- parjata = loukata, moittia
- syntinen = ihminen, joka on tehnyt väärin Jumalaa kohtaan

Mitä jae 29 sinun mielestäsi tarkoittaa? (Kostaminen ei hyödytä ketään...)

Kuvittele tilanne: Olet sopinut tapaavasi kaverisi kanssa illalla ja teidän piti katsoa leffaa yhdessä. Päivällä saat kuitenkin viestin, jossa kaveri peruu yhteisen leffaillan. Myöhemmin saat kuulla, että kaverisi oli katsonut leffaa yhden toisen kaverin kanssa. Mitä tunteita tämä sinussa herättää? Jäätkö helposti kiinni negatiivisiin tunteisiin? Miten Raamattu ja tämä kohta ohjeistaa meitä toimimaan tällaisessa tilanteessa?

- Ihmisten on helppo olla hyviä niille, jotka ovat hyviä heille. Paljon vaikeampaa on olla hyvä niille, jotka eivät osoita kiitollisuutta takaisin. Entä jos tulevaisuudessa kuitenkin yrittäisit? Miltäköhän se tuntuisi?
- Voisit kokeilla ennemminkin siunata kuin kirotta niitä ihmisiä, joiden kanssa et välttämättä tule toimeen. Ei ole helppoa, mutta ehkä kuitenkin kokeilemisen arvoista.

Yksi ruumis, monta jäsentä**1.Kor.12:12-27**

- Luetaan yhdessä

Meistä jokainen on erilainen, mutta silti olemme kaikki samanarvoisia Jumalan silmissä ja hänen miitoillaan mitattuna.

Me voimme arvostella itseämme ja toisiamme, mutta se ei lopulta johda mihinkään paitsi ehkä siihen, että saamme pahan mielen sekä itselle että toiselle. Se ei poista sitä tosiasiaa, että olemme Jumalalle kelpaavia juuri tällaisena kuin olemme. Heikkoina ja syntisinä, keskeneräisinä. Meillä jokaisella on omat lahjamme ja osaamme erilaisia asioita. Kaikkea ei tarvitse eikä voikaan osata, mutta jokainen osaa jotakin. Kriittisin arvioija olen usein minä itse. Usein huomaamme helpommin ne asiat, joita emme osaa ollenkaan tai joita osaamme vain vähän. Liian usein pyrimme olemaan täydellisiä kaikessa. Vähempikin riittää. -> **Miltä tuntuu, kun joku kiittää sinua jostain asiasta (kiitos kun autoit mua tässä ja tässä asiassa)? Tai kehuu sinua jostain (hoiditpa homman hienosti tms.)? Toteatko vain reippaasti että kiitos, vai kierteletkö ensin, no enhän mä nyt mitään...?**

Yhdessä olemalla ja elämällä voimme täydentää toinen toisiamme. Kun yhdessä tehdään ja toimitaan, lopputulos voi usein olla paljon parempi kuin silloin, jos aina vain yrittäisimme selvitä kaikesta yksin. Ihminen tarvitsee ympärilleen toisia ihmisiä. Ihmisruumiskin on kokonaisuus, jokaista ruumiinosaa tarvitaan. Ne muodostavat kokonaisuuden. Jos joku osa otetaan pois, kokonaisuus horjuu. Kaikki vaikuttaa kaikkeen. Kristityt muodostavat seurakunnan, jossa jokaista tarvitaan ja jokaisen lahjoja voidaan hyödyntää. Yhteiseksi hyväksi.

-> Kirjoita paperille ylös asioita, joita osaat tai positiivisia luonteenpiirteitä jotka kuvaavat sinua.

-> Selän takana hyvän puhuminen toisesta - yksi istuu tuolilla, muut ovat hänen selkensä takana ja kertovat hyviä asioita tästä ihmisestä. Mennään niin monta kierrosta, että jokainen on käynyt istumassa tuolilla.

-> Toiset kirjoittavat sinusta muutaman positiivisen asian samalle paperille, johon jo itse kirjoitettiin positiivisia asioita itsestä.

Hyviä ja kauniita asioita _____:sta

Omia ajatuksia:

-
-
-
-
-
-
-
-
-
-

Kavereiden ajatuksia:

-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-

Jumalan ajatuksia sinusta:

Jes.43:1b + Jes.54:10 / Sef.3:17 / Joh.3:16

Rukous

Rukousta on siteerattu sielun hengityksenä. Uskoa Jumalaan voi mieltää myös ystävyysuhteena, Herra itse kutsuu meitä ystävikseen (Joh 15:15) ja rukoushan on maailman tärkeintä höpötystä – se on jutte-
lua Jumalan, meidän ystävämme kanssa! (Fil. 4:6-7)

Mitä rukous on?

- puhetta Jumalalle
- hiljaisuutta
- musiikkia
- huutoa
- itkua
- naurua
- ääneen sanottuja sanoja
- mielessä ajateltuja ajatuksia
- huokaus

Millaisia asioita voit kertoa Jumalalle?

Millä tavoin voi rukoilla?

Kenen puolesta voisit rukoilla?

- löytyykö täältä joku, jonka puolesta voisi rukoilla
- kierros ulkona, tuleeko mieleen jotain aiheita tai ihmisiä

Rukouksista tärkein on Isä meidän rukous

Isä meidän rukous: Mikä pyynnöistä tuntuu sinulle tällä hetkellä ajankohtaisimmalta/tärkeimmältä/hel-
pöimmältä/vaikeimmalta ymmärtää? (Matt. 6:9-13)

Raamattu

Raamatusta (2. Tim. 3:16) sanotaan, että se on Jumalan hengestä syntynyt kirjoitus (joka) on hyödylli-
nen opetuksiksi, nuhteiksi, ojentukseksi ja kasvatukseksi Jumalan tahdon mukaiseen elämään.

Mitä sanoja sinulle tulee mieleen sanasta Raamattu?

Millaisia asioita Raamatusta löytyy?

Mitä ajattelet psalmin antamasta vertauskuvasta Raamattuun? (Ps. 119:105)

Miten kuvailisit suhdettasi Raamattuun?